ᲞᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲔᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠ�გᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

3 ᲜᲝᲔᲛᲑᲔᲠᲘ ᲙᲕᲘᲠᲐ 1974 ᲤᲐᲡᲘ 2 ᲙᲐᲞ.

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ ● № 259 (16080)

ᲒᲐᲣᲛᲐᲠᲯᲝᲡ ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ — ᲛᲐᲠᲐᲓ ᲪᲝᲪᲮᲚᲘᲡ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲣᲠ ᲘᲜᲢᲔᲠᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠ ᲛᲝᲫᲦᲕᲠᲔᲑᲐᲡ, ᲘᲛᲞᲔᲠᲘᲐᲚᲘᲖᲛᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲦᲛᲓᲔᲒ, ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲖᲛᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲑᲠᲫᲝᲚᲘᲡ ᲓᲠᲝᲨᲐᲡ!

ᲓᲘᲓᲘ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘ

ᲡᲢᲐᲕᲠᲝᲞᲝᲚᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲛᲨᲔᲜᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔ ᲝᲠ�გᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲔᲑᲡ, ᲘᲜᲟᲘᲜᲔᲠᲔᲑᲡ, ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲝᲡᲔᲑᲡ, ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲕᲡ

ᲫᲕᲘᲠᲤᲐᲡᲝ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐ�გᲔᲑᲝ!

ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘ ᲓᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝ მᲣᲠᲯᲐᲚᲔᲓ ᲣᲪᲝᲪᲐᲕᲔᲜ ᲛᲔᲛᲔᲠᲒᲔᲚᲝᲗᲐ, ᲛᲔᲛᲜᲐᲢᲔᲚᲗᲐ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲕᲔᲑᲡ, ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲛᲣᲨᲐᲡᲐ ᲓᲐ ᲘᲜᲟᲘᲜᲔᲠ-ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲣᲠ ᲛᲣᲨᲐᲡ, ᲠᲝᲛᲚᲔᲑᲘᲪ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲓᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲣᲠᲩᲣᲜᲔᲚᲕᲔᲚᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲝᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲕᲐᲡ ᲓᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲬᲧᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲨᲕᲔᲑᲐ.

ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲒ ᲠᲝᲒᲝᲠᲘ ᲬᲧᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲨᲕᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲓᲐ ᲓᲘᲓᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲔᲢᲐᲞᲘ ᲡᲢᲐᲕᲠᲝᲞᲝᲚᲘᲡ ᲛᲮᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲠᲪᲕᲚᲕᲠᲣᲚᲘᲡ ᲡᲐᲡᲐᲥᲝᲜᲚᲝ ᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲐᲪᲪᲘᲡᲛᲐᲠᲗᲚᲘ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲗᲐ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲐ — 40 ᲐᲗᲐᲡ ᲰᲔᲥᲢᲐᲠᲖᲔ მᲔᲢᲘ ᲔᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ. ᲗᲐᲕᲘᲡᲘᲐᲜᲗᲘ ᲕᲐᲚᲓᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲑᲠᲫᲝᲚᲐᲨᲘ ᲗᲐᲛᲨᲠᲔᲜᲔᲑᲚᲘᲡ ᲝᲠ�გᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲝᲗᲐ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲕᲔᲑᲛᲐ ᲣᲤᲠᲘᲜᲔᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲔᲤᲔᲥᲢᲘᲐᲜᲘ ᲒᲐᲛᲝᲧᲔᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲝᲗᲘᲡ.

ᲡᲙᲙᲞ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘ ᲓᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝ ᲛᲘᲡᲣᲠᲕᲐᲚᲔᲑᲡ ᲬᲐᲛᲝᲬᲘᲚᲔᲑᲡ ᲓᲐᲛᲝᲣᲙᲘᲓᲔᲑᲚᲐᲓ ᲐᲛᲐᲦᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲔᲡᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲐᲭᲘᲠᲝ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲡᲢᲣᲠᲔᲑᲚᲐᲓ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲓᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲣᲠᲩᲣᲜᲔᲚᲕᲔᲚᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲒ ᲓᲐᲜᲐᲮᲕᲐᲡ ᲓᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲬᲧᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲨᲕᲔᲑᲐ.

ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲒ ᲠᲝᲒᲝᲠᲘ ᲬᲧᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲨᲕᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲓᲐ ᲓᲘᲓᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲔᲢᲐᲞᲘ ᲡᲢᲐᲕᲠᲝᲞᲝᲚᲘᲡ ᲛᲮᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲠᲪᲕᲚᲕᲠᲣᲚᲘᲡ ᲡᲐᲡᲐᲥᲝᲜᲚᲝ ᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲐᲭᲘᲠᲝ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲡᲢᲣᲠᲔᲑᲚᲐᲓ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲓᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲣᲠᲩᲣᲜᲔᲚᲕᲔᲚᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲒ ᲓᲐᲜᲐᲮᲕᲐᲡ ᲓᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲬᲧᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲨᲕᲔᲑᲐ.

ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲒ ᲠᲝᲒᲝᲠᲘ ᲬᲧᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲨᲕᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲓᲐ ᲓᲘᲓᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲔᲢᲐᲞᲘ ᲡᲢᲐᲕᲠᲝᲞᲝᲚᲘᲡ ᲛᲮᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲠᲪᲕᲚᲕᲠᲣᲚᲘᲡ ᲡᲐᲡᲐᲥᲝᲜᲚᲝ ᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲐ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲖᲝᲜᲐᲨᲘ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ — 800 ᲐᲗᲐᲡ ᲰᲔᲥᲢᲐᲠᲖᲔ მᲔᲢᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲠᲬᲧᲐᲕᲘ ᲛᲘᲬᲘᲡ ᲐᲛᲝᲩᲠᲝᲑᲐ — 40 ᲐᲗᲐᲡ ᲰᲔᲥᲢᲐᲠᲖᲔ მᲔᲢᲘ. ᲔᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ. ᲗᲐᲕᲘᲡᲘᲐᲜᲗᲘ ᲕᲐᲚᲓᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲑᲠᲫᲝᲚᲐᲨᲘ ᲗᲐᲛᲨᲠᲔᲜᲔᲑᲚᲘᲡ ᲝᲠᲗᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲝᲗᲐ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲕᲔᲑᲛᲐ ᲣᲤᲠᲘᲜᲔᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲔᲤᲔᲥᲢᲘᲐᲜᲘ ᲒᲐᲛᲝᲧᲔᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲝᲗᲘᲡ.

ᲡᲙᲙᲞ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘ ᲓᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝ

ᲒᲠᲫᲐᲜᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡᲐ

ᲐᲠᲛᲘᲘᲡ ᲒᲔᲜᲔᲠᲐᲚᲘᲡ ᲮᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲤᲝᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲭᲔᲑᲘᲡ ᲬᲔᲡᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔ

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘ ᲐᲦᲜᲘᲨᲜᲐᲕᲡ:

1. დაწესდეს, რომ არმიის გენერლის სამხედრო წოდების მქონე პირებს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი.

2. „საყოველთაო სამხედრო ვალდებულების შესახებ“ სსრ კავშირის 1967 წლის 12 ოქტომბრის კანონის (სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს უწყებანი, 1967 წელი, № 42, მუხლი 522) მეცხრე მუხლის 6 და 7 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„გენერლებისა და ადმირალებისა — სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო;

არმიის გენერლებს, გვარეულობათა ჯარების მარშლებს, ფლოტის ადმირალებს, გვარეულობათა ჯარების მთავარი მარშლებს, საბჭოთა კავშირის ადმირალებს, საბჭოთა კავშირის მარშლებს, საბჭოთა კავშირის გენერალისიმუსისა — სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი“.

3. ეს ბრძანებულება დასამტკიცებლად წარედგინოს სსრ კავშირის უმაღლეს საბჭოს.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე
ნ. პოდგორნი.
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი
ვ. გიორგაძე.

მოსკოვი, კრემლი. 1974 წლის 1 ნოემბერი.

ᲒᲠᲫᲐᲜᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡᲐ

ᲐᲠᲛᲘᲘᲡ ᲒᲔᲜᲔᲠᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲡᲮᲕᲐᲕᲔᲑᲔᲚᲘ ᲜᲘᲨᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲪᲕᲚᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔ

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი ადგენს:

1. „წითელი არმიის პირადი შემადგენლობის ახალი განმასხვავებელი ნიშნების შემოღების შესახებ“ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1943 წლის 6 იანვრის ბრძანებულების (სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს უწყებანი, 1943 წელი, № 2) დამატებით შეიტანოს არმიის გენერლების განმასხვავებელი ნიშნები — სამხრეულები და დამტკიცდეს არმიის გენერლების სამხრეულების ახალი ნიმუშები და აღწერა დანართის შესაბამისად.

2. დაწესდეს, რომ პირებს, რომლებსაც მიენიჭა „არმიის გენერლის“ სამხედრო წოდება, გადაეცემათ მარშლის განმასხვავებელი ნიშნები „მარშლის ვარსკვლავი“, რომელიც დაწესებულია სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1943 წლის 27 თებერვლის ბრძანებულებით (სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს უწყებანი, 1943 წელი, № 10) გვარეულობათა ჯარების მარშლებისათვის.

„მარშლის ვარსკვლავთან“ ერთად აღნიშნულ პირებს გადაეცემათ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სიგელი.

არმიის გენერლებისათვის დამტკიცდეს მარშლის განმასხვავებელი ნიშნის „მარშლის ვარსკვლავის“ — წითელი ფერის ლენტა.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე
ნ. პოდგორნი.
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი
ვ. გიორგაძე.

მოსკოვი, კრემლი. 1974 წლის 1 ნოემბერი.

ᲐᲠᲛᲘᲘᲡ ᲒᲔᲜᲔᲠᲐᲚᲗᲐ ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲐᲦᲬᲔᲠᲐ

ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲖᲔᲚᲐ ᲬᲐᲠᲛᲝᲐᲓᲒᲔᲜᲡ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲘᲗᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲓᲐᲑᲚᲐᲠᲗᲣᲚ ᲡᲘᲛᲑᲝᲚᲝᲡ: ᲡᲐᲕᲔᲚᲔ ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲐᲑᲠᲣᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ; ᲧᲝᲕᲔᲚᲓᲦᲔᲠᲘᲜᲝ ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ — ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲠᲘᲡ ᲠᲕᲐᲛᲪᲓᲔᲡᲐ. ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲙᲐᲠᲢᲘᲡ ᲖᲔᲠᲘᲜ ᲬᲘᲗᲔᲚᲘᲐ. ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲥᲕᲔᲓᲐ ᲜᲐᲬᲘᲚᲨᲘ 50 ᲛᲘᲚᲘᲛᲔᲢᲠᲘ ᲓᲘᲐᲛᲔᲢᲠᲘᲡ ᲬᲘᲗᲔᲚᲘ ᲛᲝᲜᲘᲨᲜᲘᲐᲜᲘ ᲕᲐᲠᲡᲙᲕᲚᲐᲕᲘ, ᲨᲣᲚᲐ ᲕᲐᲠᲡᲙᲕᲚᲐᲕᲘᲡ ᲖᲔᲛᲝᲗ ᲝᲥᲠᲝᲛᲪᲣᲓᲘᲗ ᲐᲛᲝᲭᲐᲠᲒᲣᲚᲘᲐ ᲡᲐᲔᲠᲗᲝ-ᲡᲐᲯᲐᲠᲝᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲝ ᲔᲛᲑᲚᲔᲛᲐ — ᲬᲘᲗᲔᲚᲘᲛᲝᲜᲘᲜᲘᲡ ᲕᲐᲠᲡᲙᲕᲚᲐᲕᲘ ᲓᲐᲛᲐᲚᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲠᲨᲔᲛᲝ.

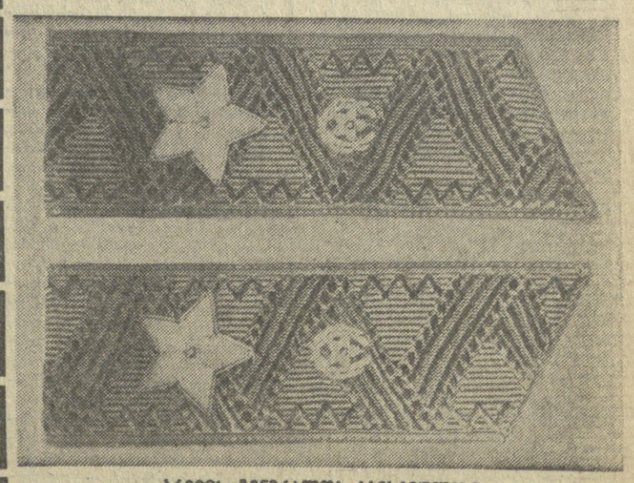

ᲐᲠᲛᲘᲘᲡ ᲒᲔᲜᲔᲠᲐᲚᲗᲐ ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲔᲑᲘ

ᲮᲝᲚᲓᲦᲔᲑᲘ ᲓᲦᲔᲡᲐᲡᲬᲐᲣᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ

ᲩᲘᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲗ მᲐᲩᲘᲜᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲗ ᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲓᲘᲓᲘ ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲠᲘᲡ 57 ᲬᲚᲘᲡᲗᲐᲕᲘᲡ ᲡᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲗ ᲒᲐᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲔᲑᲐ „ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ“. ᲒᲐᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲔᲑᲘᲡ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲕᲛᲐ, ᲠᲝᲛᲚᲔᲑᲛᲐᲪ ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲠᲘᲡ ᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ 125 ᲐᲗᲐᲡᲘᲐᲜᲘ ᲛᲐᲜᲘᲤᲔᲡᲢᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲕᲐ 104 ᲐᲗᲐᲡᲘᲐᲜᲘ ᲛᲐᲜᲘᲤᲔᲡᲢᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲐ, ᲨᲣᲐᲦᲔ 1 ᲜᲝᲔᲛᲑᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲐ ᲗᲘᲗᲠᲗᲛᲔᲢᲘᲠ ᲗᲕᲘᲡ ᲒᲔᲒᲛᲐ. ᲒᲐᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲔᲑᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲬᲐᲠᲛᲝᲗᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲓᲐ.

ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲓ ᲡᲐᲯᲐᲕᲨᲘᲠᲝ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠ ᲨᲔᲯᲘᲑᲠᲔᲑᲐᲨᲘ ᲛᲘᲦ�წᲣᲚᲘ ᲐᲛ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲬᲐᲠᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲠᲨᲔᲛᲝ ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲛᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲠᲣᲡᲘᲐᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲖᲝᲜᲐᲨᲘ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ — ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲔ ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲘᲡ-ᲫᲔ ᲞᲣᲓᲝᲕᲙᲘᲜᲛᲐ. ᲮᲐᲚᲮᲨᲘ ᲞᲐᲢᲘᲕᲘᲡᲪᲔᲛᲝᲗ ᲘᲮᲡᲔᲜᲘᲔᲑᲘᲗ ᲘᲝᲠᲒᲘᲐᲜᲔᲗᲘᲡ ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲛᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲠᲣᲡᲘᲐᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲖᲝᲜᲐᲨᲘ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ.

ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲓ ᲙᲐᲠᲒᲘ ᲬᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲗᲐ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲘ ᲐᲛ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲬᲐᲠᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲠᲨᲔᲛᲝ ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲛᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲠᲣᲡᲘᲐᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲖᲝᲜᲐᲨᲘ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ.

ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲛᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲠᲣᲡᲘᲐᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲐᲠᲮᲘᲡ ᲖᲝᲜᲐᲨᲘ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ.

ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲙᲐᲠᲢᲘᲡ ᲖᲔᲠᲘᲜ ᲬᲘᲗᲔᲚᲘᲐ. ᲡᲐᲛᲮᲡᲠᲔᲣᲚᲘᲡ ᲥᲕᲔᲓᲐ ᲜᲐᲬᲘᲚᲨᲘ 50 ᲛᲘᲚᲘᲛᲔᲢᲠᲘ ᲓᲘᲐᲛᲔᲢᲠᲘᲡ ᲬᲘᲗᲔᲚᲘ ᲛᲝᲜᲘᲨᲜᲘᲐᲜᲘ ᲕᲐᲠᲡᲙᲕᲚᲐᲕᲘ, ᲮᲝᲚᲝ ᲕᲐᲠᲡᲙᲕᲚᲐᲕᲘᲡ ᲖᲔᲛᲝᲗ ᲝᲥᲠᲝᲛᲪᲣᲓᲘᲗ ᲐᲛᲝᲭᲐᲠᲒᲣᲚᲘᲐ ᲡᲐᲔᲠᲗᲝ-ᲡᲐᲯᲐᲠᲝᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲝ ᲔᲛᲑᲚᲔᲛᲐ — ᲬᲘᲗᲔᲚᲘᲛᲝᲜᲘᲜᲘᲡ ᲕᲐᲠᲡᲙᲕᲚᲐᲕᲘ ᲓᲐᲛᲐᲚᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲠᲨᲔᲛᲝ.

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡ ᲗᲐᲕᲛᲯᲓᲝᲛᲐᲠᲔ
Ნ. ᲞᲝᲓᲒᲝᲠᲜᲘ.
ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡ ᲛᲓᲘᲕᲐᲜᲘ
Ვ. ᲒᲘᲝᲠᲒᲐᲫᲔ.

ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘ, ᲙᲠᲔᲛᲚᲘ. 1974 ᲬᲚᲘᲡ 1 ᲜᲝᲔᲛᲑᲔᲠᲘ.

ᲒᲠᲫᲐᲜᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡᲐ

ᲐᲠᲛᲘᲘᲡ ᲒᲔᲜᲔᲠᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲡᲮᲕᲐᲕᲔᲑᲔᲚᲘ ᲜᲘᲨᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲪᲕᲚᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔ

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი ადგენს:

1. „წითელი არმიის პირადი შემადგენლობის ახალი განმასხვავებელი ნიშნების შემოღების შესახებ“ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1943 წლის 6 იანვრის ბრძანებულების (სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს უწყებანი, 1943 წელი, № 2) დამატებით შეიტანოს არმიის გენერლების განმასხვავებელი ნიშნები — სამხრეულები და დამტკიცდეს არმიის გენერლების სამხრეულების ახალი ნიმუშები და აღწერა დანართის შესაბამისად.

2. დაწესდეს, რომ პირებს, რომლებსაც მიენიჭა „არმიის გენერლის“ სამხედრო წოდება, გადაეცემათ მარშლის განმასხვავებელი ნიშნები „მარშლ

ხალხთა მეგობრობის ლენინური დროშით

ეროვნულ ეკონომიკურ

(გაგრძელება)

შუა აზიისა და ყაზახეთში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებასა და განმტკიცებაში, კონტრრევოლუციის განადგურებაში თვალსაჩინო წვლილი შეიტანა ყირგიზეთის მკვიდრმა, ერთგულმა ლენინელმა მიხეილ ფრუნზემ, რომლის სახელსაც რესპუბლიკის დედაქალაქი ატარებს.

რამდენი რევოლუციური ენერგია, სიმტკიცე, გამძლეობა, უნარი იყო საჭირო, რომ გამონახულიყო საზოგადოებრივი ურთიერთობის ფეოდალურ-გვაროვნული ფორმებიდან, კაპიტალიზმის გვერდის ავლით, სოციალიზმზე გადასვლის მანამდე გაუკვალავი გზები და ხერხები. ეს იყო ნამდვილი რევოლუციური გმირობა, რომლისთვისაც ადამიანებს ალაფრთოვანებდა კომუნისტური იდეალებისადმი ღრმა რწმენა, მგზნებარე სურვილი — ენახათ თავიანთი ხალხი თავისი ბედის სრულუფლებიან განმგებლად, თავისი ნათელი მომავლის შემოქმედად.

ადვილი სათქმელია: ხალხი კაპიტალიზმის გვერდის ავლით მივიდა სოციალიზმამდე და მივიდა ისეთი შორეული წარსულიდან, რომელშიც ცოტა იმედია ჭქონდა ადსწეოდა სხვა ხალხებს და ოდესმე ასულიყო ცივილიზაციის მწვერვალებზე.

საჭირო იყო ლენინის გენია, რომ გაშუქებულიყო გზა ამ წარსულიდან მომავლისაკენ, დამჯერებლად დადასტურებულიყო, რომ თავიანთი განვითარებაში ჩამორჩენილ ხალხებს შეუძლიათ გაეცდინენ სოციალისტური მშენებლობის ასპარეზზე. საჭირო იყო კომუნისტთა პარტიის ტაქტიკური მაორგანიზებელი საქმიანობა, რომ განხორციელებულიყო ლენინის იდეები. საჭირო იყო პარტიისა და მშრომელთა ერთიანობა, რომ ეს იდეები გამხდარიყო მძლავრი მატერიალური ძალა, რომელმაც მთლიანად უცვალა სახე ამ მხარესა და თვით ადამიანს.

წინათ ჩამორჩენილი რაიონებში სოციალისტური მშენებლობის გამოცდილებამ, ეროვნული საკითხის გადაჭრის გამოცდილებამ, რომელიც ყირგიზეთმა და სხვა რესპუბლიკებმა დააგროვეს, გაამდიდრა მარქსისტულ-ლენინური მოძღვრება და რევოლუციური პერსპექტივა დაუსახა კაცობრობის უმრავლესობას — აზიის, აფრიკის, ლათინური ამერიკის ხალხებს. და ამაში დიდი დამსახურება მიუძღვით შუა აზიის საბჭოთა რესპუბლიკების, უპირველეს, საბჭოთა ნრდილოეთისა და შორეული აღმოსავლეთის რაიონების კომუნისტებს მთელი რევოლუციური და განმათავისუფლებელი მოძრაობის წინაშე.

ყირგიზი ხალხის, ისევე როგორც ჩვენი ქვეყნის სხვა ხალხების, ისტორიული ბედში ძირეული შემობრუნება იყო დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუცია. მან რუსეთის ჩამორჩენილი ეროვნული განაპირა მხარეების ხალხები გათავისუფლა ორმაგი — ფეოდალური და კოლონიური — ჩაგვრისაგან, ყველა საჭირო პირობა შექმნა იმისათვის, რომ აეშენებინათ ეროვნული ურთიერთობის ერთა სრული თანასწორუფლებიანობის, მათი თვითგამოჩენვის უფლების აღიარების ლენინური პოლიტიკის საფუძველზე, ურთიერთპატივისცემისა და საერთო რევოლუციური იდეალებისათვის ბრძოლაში ურთიერთმხარდაჭერის საფუძველზე.

ვლადიმერ ილიას ძე ლენინი ყოველთვის ხაზგასმით აღნიშნავდა, რომ ყურადღებით და გულისხმიერად უნდა ვეკიდებოდეთ წინათ ჩაგრული ხალხების საჭიროებებსა და მოთხოვნილებებს, იგი შეუწყარებლად ებრძოდა დიდმპყრობელური შოვინიზმის ყველანაირ გამოვლინებას და ასევე გადაჭრით იწამებდა ბურჟუაზიული ნაციონალიზმის, ეროვნული შუზღუდულობისა და კარჩაკეტილობის წინააღმდეგ. „... მხოლოდ უდიდესი ყურადღების გამოჩენა სხვადასხვა ერის ინტერესებისადმი, — წერდა ვ. ი. ლენინი, — სპობს ნიადაგს კონფლიქტებისათვის, სპობს ურთიერთუნდობლობას, სპობს ყოველგვარი ინტრიგების შიშს, ქმნის იმ ნდობას, განსაკუთრებით სხვადასხვა ენაზე მოლაპარაკე მუშებისა და გლეხების მხრივ, ურომლისოდ აბსოლუტურად შეუძლებელია როგორც მშვიდობიანი ურთიერთობა ხალხებს შორის, ისე რამდენადმე წარმატებითი განვითარება ყოველივე ამისა, რაც კი საგულისხმო რამ არის თანამედროვე ცივილიზაციაში“.

ხელმძღვანელობდნენ რა ლენინის მითითებებით, პარტია და საბჭოთა სახელმწიფო ყირგიზეთისა და შუა აზიის სხვა რესპუბლიკებისა და ყაზახეთის ტერიტორიაზე რევოლუციურ გარდაქმნათა მსვლელობაში იყენებდნენ სოციალიზმის გზით წინსვლის სხვადასხვა გარდამავალ ფორმას. ამან შესაძლებელი გახადა, რომ ადგილობრივი მშრომელების ყველაზე ფართო მასებს მიეღოთ შეგნებული და აქტიური მონაწილეობა ახალი სოციალისტური საზოგადოების - მშენებლობაში.

წლითიწლობით მტკიცდებოდა და მშრომელთა მასებს უახლოვდებოდა ადგილობრივი საბჭოთა და პარტიული აპარატი. დაიწყო ხელმძღვანელი პარტიული და საბჭოთა ეროვნული კადრების ფართო მომზადება. ყირგიზი ხალხის შემოქმედებითი ძალების გამოვლინებისათვის უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა ბრძოლას ქალების განთავისუფლებისათვის, სოციალიზმის მშენებლობაში მათი ჩაბმისათვის.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების პირველი ათწლეულის მანძილზე განხორციელებულმა სოციალისტურმა გარდაქმნებმა ფასდაუდებელი როლი შეასრულეს, რათა ყირგიზი ხალხის მშრომელი მასები ჩაბმულიყვნენ საბჭოთა მშენებლობაში.

დიდმა ოქტომბერმა შესაძლებლობა მისცა ყირგიზ ხალხს შექმნა თავისი საბჭოთა ეროვნული სახელმწიფოებრიობა. რკპ (ბ) X ყრილობამ ამოიანალიზა დასახა ეროვნული რაიონების მშრომელი მასებისათვის ჯიუწათ დახმარება ისეთი ფორმების საბჭოთა სახელმწიფოებრიობის განვითარებაში, რომლებიც ამ ხალხთა ეროვნულ-საყოფაცხოვრებო პირობების შესაბამისი იქნებოდა. ყრილობის დადგენილებაში ხაზგასმით აღინიშნა, რომ უნდა შეიქმნას „მეურნეობის ორგანოები, ხელისუფლების ორგანოები, სადაც ეროვნულ ადგილობრივი ადამიანები, რომლებიც იცნობენ მკვიდრი მოსახლეობის ყოფა-ცხოვრებასა და ფსიქოლოგიას“.

და ყირგიზმი ხალხმა, ისევე როგორც ჩვენი ქვეყნის ბევრმა სხვა ხალხმა, პირველად თავის ისტორიაში შქმნა საკუთარი ეროვნული სახელმწიფოებრიობა. სოციალურ-პოლიტიკური შინაარსით ეს იყო პროლეტარიატის დიქტატურა, რომელიც ასახავდა საბჭოთის მუშათა კლასის ჩამოყალიბებულ და განმტკიცებულ კავშირს ყირგიზეთის მშრომელთა მასებთან, ყირგიზ დიჰკანებთან და მოშთაბარე მეცხოველეებთან.

ყირგიზეთში ახალი ცხოვრების შენებლობის კიდალობაზე იზრდებოდა და მტკიცდებოდა მისი პარტიული ორგანიზაცია — მუშათა კლასის მოწინავე რაზმი. ყირგიზეთის კომპარტიის ისტორიაში დიდი მოვლენა გახდა პირველი საოლქო პარტიული კონფერენცია, რომელიც 1925 წლის მარტში გაემართა. კონფერენციამ დაამთავრა საოლქო პარტიული ორგანიზაციის ორგანიზაციული გაფორმება, დასახა ეკონომიკის, კულტურის განვითარების, ადგილობრივი პარტიული, საბჭოთა და სამეურნეო ორგანოების განმტკიცების დიდმნიშვნელოვანი ღონისძიებანი.

ყირგიზეთის სოციალისტური სახელმწიფოებრიობის შექმნამ, რესპუბლიკის პარტიული ორგანიზაციის საქმიანობამ უზრუნველყვეს ყირგიზეთის მშრომელ მასების შეგნებული მონაწილეობა იმ დიდ რევოლუციურ გარდაქმნებში, რომლებსაც მთელ ჩვენი ქვეყნის მშრომელები ახორციელებდნენ ლენინური პარტიის ხელმძღვანელობით.

საბჭოთა კავშირის ამ დროს ყველაზე განვითარებული ერების, და უპირველეს ყოვლისა რუსი ხალხის, მისი მუშათა კლასის ყოველმხრივი დახმარებით ყირგიზმა ხალხმა უმცირესი მოკლე ვადაში დაძლია პარტიარქალურ-ფეოდალური ჩამორჩენილობა და მიაღწია სოციალიზმის გამარჯვებას, ჩამეალიზდა როგორც სოციალისტური ერი, გახდა ადამიანთა ახალი სოციალისტიკური ერთობის—საბჭოთა ხალხის განუყოფელი ნაწილი.

ყირგიზი სოციალისტური ერი, ისევე როგორც ჩვენ ჩვენ ქვეყნის სხვა ერები, ყალიბდებოდა მარქსიზმ-ლენინიზმის, პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის, ხალხთა ლენინური მეგობრობისა და ძმური თანამშრომლობის იდეურ საფუძველზე. იგი ყალიბდებოდა ბურჟუაზიული ნაციონალიზმისა და დიდმპყრობელური შოვინიზმის გამოვლინებებს, ფეოდალურ-ბაიური ურთიერთობისა და რელიგიური თანაგზისმის გადმონაშთების წინააღმდეგ ბრძოლაში. ყოველივე ეს ხელს უწყობდა ჩვენი ქვეყნის სხვა ხალხებთან ადეილ-პოლიტიკურ ერთიანობას, მათი ძმური კავშირისა და ურთიერთ მეგობრობის განმტკიცებას.

„ჩვენს ქვეყანაში,—აღნიშნავდა ვ. ი. ბრეჟნევი,—ეშვა და განმტკიცდა მათი ეროვნული კულტურული მიუხედავად, კლასობრივი ინტერესისა და მიზნების ერთობით შეკავშირებული მშრომელ ადამიანების დიადი ძმობა, მყარი ფესვები ჩაიდგა ეროვნული ურთიერთობა, რომელსაც სამართლიანად ეუწოდებთ ხალხთა ლენინური მეგობრობა“.

საბჭოთა კავშირის ხალხთა მეგობრობის უღლეველი ძალა განსაკუთრებით ღრმად გამოვლინდა დიდი სამამულო ომის წლებში. ყირგიზი ხალხის შვილებმა მამაცობა და გმირობა გამოიჩინეს ომის ფრონტებზე. სიმტკიცე და თავდადება — შრომის ფრონტზე. 43 ათასამდე ფრონტელი ყირგიზი დაჯილდოვდა სსრ კავშირის ორდენებითა და მედლებით. მათ შორის 70-ზე მეტს მიენიჭა საბჭოთა კავშირის გმირის სამაპატიო წოდება. ხალხი არასოდეს არ დაივიწყებს ყირგიზი ხალხის სახელოვანი შვილების ჩოლპონბაი ტიულებერდიევის, დოუშენოვ შოპოკოვისა და სხვათა გმირობას.

1941 წლის შემოდგომაზე მოსკოვის მორეულ მისადგომებზე დაიწყო თავისი გმირული საბრძოლო გზა საბჭოთა კავშირის გმირი ალექსანდრ ბეგენალ-მაიორ ი. ვ. პანფილოვის გვარდიელმა დივიზიამ, რომელიც ყირგიზეთსა და ყაზახეთში შეიქმნა. პოლოტნელ ვასილ ალექსეევიჩის მეთაურობით 28 პანფილოველი მებრძოლის ლეგენდარული გმირობა მთელი საბჭოთა ხალხის სიამაყე, მისი გულადობისა და პატრიოტიზმის მკაფიო გამოვლინება გახდა.

ნება მიბოძეთ გულითადად მივესალმო სახელგანთქმული პანფილოვის დივიზიის ვეტერანებს, დიდი სამამულო ომის ყველა მონაწილეს, შრომითი ფრონტის ვეტერანებს, ყველას, ვინც თავდადებით იბრძოდა და შრომობდა ფაშიზმზე გამარჯვებისათვის, ჩვენი მრავალეროვანი სამშობლოს თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის.

საბჭოთა კავშირის ხალხთა მეგობრობის ერთ-ერთ ბრწყინვალე ფურცელ-ბეგენალ-ფეოდალური ჩამორჩენილობა და მეაღეწია სოციალიზმის გამარჯვებამ, ჩამეალიზდა ერად, გახდა ადამიანთა ახალი სოციალისტიკური ერთობის—საბჭოთა ხალხის განუყოფელი ნაწილი.

ყირგიზი სოციალისტური ერი, ისევე როგორც ჩვენ ჩვენ ქვეყნის სხვა ერები, ყალიბდებოდა მარქსიზმ-ლენინიზმის, პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის, ხალხთა ლენინური მეგობრობისა და ძმური თანამშრომლობის იდეურ საფუძველზე. იგი ყალიბდებოდა ბურჟუაზიული ნაციონალიზმისა და დიდმპყრობელური შოვინიზმის გამოვლინებებს, ფეოდალურ-ბაიური ურთიერთობისა და რელიგიური თანაგზისმის გადმონაშთების წინააღმდეგ ბრძოლაში. ყოველივე ეს ხელს უწყობდა ჩვენი ქვეყნის სხვა ხალხებთან ადეილ-პოლიტიკურ ერთიანობას, მათი ძმური კავშირისა და ურთიერთ მეგობრობის განმტკიცებას.

„ჩვენს ქვეყანაში,—აღნიშნავდა ლ. ი. ბრეჟნევი,—იშვა და განმტკიცდა მათი ეროვნული კულტურული მიუხედავად, კლასობრივი ინტერესისა და მიზნების ერთობით შეკავშირებული მშრომელ ადამიანების დიადი ძმობა, მყარი ფესვები ჩაიდგა ეროვნული ურთიერთობა, რომელსაც სამართლიანად ეუწოდებთ ხალხთა ლენინური მეგობრობა“.

საბჭოთა კავშირის ამ დროს ყველაზე განვითარებული ერების, და უპირველეს ყოვლისა რუსი ხალხის, მისი მუშათა კლასის ყოველმხრივი დახმარებით ყირგიზმა ხალხმა უმცირესი მოკლე ვადაში დაძლია პარტიარქალურ-ფეოდალური ჩამორჩენილობა და მეაღწია სოციალიზმის გამარჯვებას, ჩამეალიზდა ერად, გახდა ადამიანთა ახალი სოციალისტიკური ერთობის—საბჭოთა ხალხის განუყოფელი ნაწილი.

ყირგიზეთში, სადაც დიდი ოქტომბრის რევოლუციამდე მბოლოდ რამდენიმე კულტურული ჭიანაზშირის შატი და სასოფლო-სამეურნეო ნედლეულის პირველადი დამუშავების ბატარა ფაბრიკა იყო, საბჭოთა ხელისუფლების წლებში აშენდა ასობით დიდი საწარმო. ახლა ყირგიზეთი წელიწადში აწარმოებს ორჯერ მეტ ელექტროენერგიას, ვიდრე მეფის რუსეთი აწარმოებდა პირველი მსოფლიო ომის წინ. ყოველივე ეს ცხადყოფს, რომ ყირგიზეთს აქვს მჩქეფარი, დინამიური ეკონომიკა, რომელიც საამაყო იქნებოდა ყოველი ხალხისათვის.

ამისათვის, რომ ყირგიზეთის ეკონომიკა აეგეყანა ახლანდელ მაღალ დონეზე, საჭიროო იყო არა მარტო ადგილობრივი მატერიალური და ფინანსური რესურსები, რომლებიც არა ჰქონდა რესპუბლიკას. ამისათვის საჭიროო იყო აღრეთვე მაღალკვალიფიციური სპეციალისტების— მუშების, ტექნიკოსების, ინჟინრების, აგრონომების, მელიორატორების, მეცნიერების დახმარება, რომელსაც ყირგიზეთში გზავნიდნენ რუსეთის ფედერაციიდა და სხვა რესპუბლიკებიდან.

მინდა აღვნიშნო ლენინგრადელ მშრომელთა დიდი წვლილი, რომლებიც 1932 წლიდან აქტიურ საშრეთო მუშაობას ეწეოდნენ ყირგიზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის ეკონომიკისა და კულტურის დარგში. ლენინგრადელები დაეხმარნენ მთიანი მხარის ბუნებრივ სამეფიდრეთა შესწავლაში, მისი მადნეულის საბადოთა სარეზერვო ათვისებაში, მშრომელ ყირგიზთაგან მუშათა და ადგილობრივი სპეციალისტთა მომზადებაში. ყირგიზეთის თანამედროვე მრეწველობის შექმნაში დიდი მონაწილეობა მიიღეს მოსკოველებმა, ივანოველებმა, დონბასელებმა და ჩვენი ქვეყნის ბევრი სხვა ქალაქის მუშებმა.

საბჭოთა ხელისუფლების წლების მანძილზე რესპუბლიკაში შეიქმნა მსხვილი მაღალმექანიზებული სასოფლო-სამეურნეო წარმოება. ყირგიზეთის სოფლის მეურნეობაში მექანიკური ძალების ენერგეტიკული სიმძლავრენი 20-ჯერ და მეტად აღემატება მექანიზმების სიმძლავრეს მთელი რევოლუციამდელი რუსეთის სოფლის მეურნეობაში. დიდი გაქანება მიეცა საირიგაციო მშენებლობას. სარწყავი მიწების ფართობი უკვე მილიონ ჰექტარს უახლოვდება. სასოფლო-სამეურნეო წარმოება უფრო ნაკლებად არის დამოკიდებული ბუნების ჭირვეულობაზე.

ძირეული ცვლილებები მოხდა რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობის წამყვან დარგში — მეცხოველეობაში. პირუტყვის სულადობის ზრდის, წარმოების ინტენსიფიკაციის შედეგად ყირგიზეთი გახდა ქვეყნის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მეცხოველეობის რაიონი. მატყლის წარმოებით მას მესამე ადგილი უჭირავს საბჭოთა კავშირში.

ასევე როგორც სხვა რესპუბლიკებში, ყირგიზეთის სოფლის მეურნეობის განვითარებაში ყველაზე შესამჩნევი ძვრები მოხდა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1965 წლის მარტის პლენუმის, პარტიის XXIII და XXIV ყრილობების შემდეგ იმ ორგანიზაციული, ეკონომიური და სხვა ღონისძიებების კომპლექსური პროგრამის განხორციელების შედეგად, რომლებიც მიზნად ისახავდნენ ეკონომიკის მნიშვნელოვან ამაღლებას, კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის განმტკიცებას.

სოციალიზმმა ყირგიზ მშრომელებს შეძლებული ცხოვრება მოუტანა, ყოფილ მომთაბარე ხალხს გადაუშალა ცივილიზაციისა და პროგრესის გზათა, კომუნიზმის მშენებლობის გზით განვითარების საამედო პერსპექტივა. მხარეს, სადაც რევოლუციამდე წარა-ოთხმოცს მეცოხელე ქაცი ეშვიათობა იყო, დადადგენილებული კულტურის რესპუბლიკა გახდა. ყირგიზეთის აქვს თავისი მეცნიერებათა აკადემია და ბევრი სხვა სამეცნიერო დაწესებულება. რესპუბლიკის მეცნიერებმა ამ ბოლო წლებში შექმნეს უხვმოსავლიანი ჯიშის სასოფლო-სამეურნეო კულტურები, ეფექტიანი პრეპარატები ცხოველთა დაავადებების წინააღმდეგ, სრულყოფილადა და ეშვიათი ლითონების მადნეულის გადამუშავების ტექნოლოგია, მოახდინეს საირიგაციო სისტემების ავტომატიზაცია, მთელი რიგი მეცნიერული აღმოჩენები.

სოციალისტური პერიოდი ყირგიზი ხალხის ცხოვრებაში გახდა მისი ლიტერატურისა და ხელოვნების აყვავების პერიოდი. სოციალიზმმა გამაჯერებელ შემდეგ ყირგიზი ხალხი თავისი სულიერი ცხოვრების უმაგალითო აღმავლობის განაცდის, მისი მრავალეროვნული კულტურა, რომელიც ვითარდება სოციალისტური საზოგადოებრივი ურთიერთობის ნიადაგზე, ჩვენი ქვეყნის სხვა ერებისა და ეროვნებების კულტურასთან მჭიდრო ურთიერთმოქმედებით, ჩვენი საერთო საბჭოთა სოციალისტური კულტურის ნაწილი, მთელი საბჭოთა ხალხის დიადი სულიერი სიმდიდრის ნაწილი გახდა.

და ამაში ჩვენ ისევ ვხედავთ საბჭოთა წყობილების მძლავრი, ცხოველმყოფელი ძალის გამოვლინებას, რომლის პირობებში ფართოდ გაიშალა არა მარტო ცალკეულ ნიჭიერ პიროვნებათა, არამედ მთელი ხალხების შემოქმედებითი შესაძლებლობანი. ეს მიგვაჩნია კომუნისტური პარტიის უდიდეს დამსახურებად, რომლის ბრძნულმა პოლიტიკამ და პრაქტიკულმა საქმიანობამ უზრუნველყვეს ჩვენი ქვეყნის ერთა და ეროვნებათა არა მარტო ფორმალური, არამედ ფაქტიური თანასწორობაც საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროში.

ყირგიზ მწერალთა, კინემატოგრაფისტთა, მხატვართა, კომპოზიტორთა, თეატრის მოღვაწეთა საუკეთესო ნაწარმოებებმა გაითქვეს სახელი და მოიპოვეს ჩვენი მრავალეროვანი ქვეყნის მილიონობით მკითხველის, მაყურებლისა და მსმენელის აღიარება. ისინი ცნობილია აგრეთვე საზღვარგარეთის ქვეყნებში. განა ეს უაღრესად მაკეთილ არ მოწმობს სოციალისტური ყირგიზი ერის თავისუფალ შემოქმედებით განვითარებას?

ყირგიზეთის შემოქმედებითს ინტელიგენციას, თქვენი რესპუბლიკის ლიტერატურისა და ხელოვნების ყველა მოღვაწეს მინდა ვუსურვო დიდი წარმატებანი მოგაბაში, ისეთი ნაწარმოებების შექმნაში, რომლებიც ხალხს დაეხმარებიან აეიდნენ ახალი მწვერვალებზე, კულტურულ ცხოვრებაში, ეროვნულ-ინტერნაციონალურ ურთიერთ-ბრძოლაში, ეროვნული ინტერესებისა და ეროვნული ინტერესებისა ერთიანობის ნაყოფიერ ბრძოლაში

ხალხთა მეგობრობის ლენინური დროშით

(დასასრული)

საბჭოთა კავშირი, სოციალისტური თანამეგობრობის ყველა ქვეყანა აქტიურ პოზიციებს ადგიან დაძაბულობის შენელებისთვის მებრძოლაში. როცა კაპიტალისტურ ქვეყნებთან ვაგვარებთ და ვფერხთოებთ თანამშრომლობას ამ საქმეში, ჩვენ მივმართავთ ამ ქვეყნების პოლიტიკური მოღვაწეების, მათი მთავრობების ხელმძღვანელობის გრძნობასა და რეალიზმს.

მაგრამ ჩვენ ნამდვილად უარვყოფთ ყველა ცდას პირობები წამოგიყენონ იქ, სადაც საქმეებში ჩვენი პოლიტიკის პრინციპებს, ჩვენს ბრძოლას მშვიდობისა და საერთაშორისო უშიშროებისთვის.

ჩვენი საგარეო პოლიტიკის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანად მიგვანია ის, რომ დაძაბულობის შენელების პროცესი გავრცელდეს დედამიწის ყველა რაიონში. აზიის სახელმწიფოთა ზოგიერთი წარმომადგენელი ზოგჯერ გამოთქვამს აზრს, აზიაში ამის მიღწევა უფრო ძნელია, ვიდრე ევროპაშია. მაგრამ სულ რამდენიმე წლის წინათ ევროპაშიც ვითარება საშიშად იყო გამწვავებული, მაგრამ მიუხედავად ამისა, სოციალისტური ქვეყნების მეცადინეობით, აგრეთვე საფრანგეთის, გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკისა და დასავლეთ ევროპის სხვა სახელმწიფოთა რეალისტური პოლიტიკის შედეგად მოხერხდა დაძაბულობის შენელება ევროპაში. აქ მოხდა დიდი ძვრები მშვიდობის განმტკიცებისა და სახელმწიფოთა საქმიანი თანამშრომლობის განვითარების ინტერესებისათვის.

მიაღწევენ თუ არა ხალხები მტკიცე მშვიდობას აზიაში — ეს არის ბრძოლის საკითხი, ყველა მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოს, ყველა ხალხის ღონისძიებათა გაერთიანების საკითხი.

ჩვენი აზრით, ამ მიზნის მიღწევას ხელს შეუწყობდა კონსტრუქციული სამშვიდობო პროგრამა, რომელიც აზიის კონტინენტის ყველა ხალხის ძირეული, ხანგრძლივი ინტერესების შესაბამისი იქნებოდა. ასეთი პროგრამის საფუძველი შეიძლებოდა ყოფილიყო აზიის კოლექტიური უშიშროების სისტემა, რომლის შექმნაში თავიანთი წვლილის შეტანას თანასწორუფლებიან საფუძველზე შეძლებდა აზიის ყველა ქვეყანა. „აბუ ბენ ადემის“ მიაჩნია, რომ აზიის კოლექტიური უშიშროების მომავალი სისტემა იქნება მყარი მშვიდობისა და იმ სუვერენულ სახელმწიფოთა ურთიერთხელსაყრელი თანამშრომლობის ინსტრუმენტი, რომელთაგან თვითეულს თანასწორი უფლებები და თანასწორი მოვალეობანი აქვს. იმასაც, რომ ეს ამოცანა აზიაში მიმეფიდა, დამაჯერებლად მოწმობს კოლექტიური უშიშროების იდეის მზარდი პოპულარობა აზიის ქვეყნების ხალხთა შორის. ხალხებს სურთ, რომ სახელმწიფოთა საზღვრებზე მშვიდი და მშვიდობიანი ვითარება იყოს.

ყირგიზეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის ტერიტორიზე გადის ჩინეთთან ჩვენი სახელმწიფოს ნაწილი და საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის ურთიერთობის მდგომარეობა აქ მეტად უშუალოდ ეხება.

ჩვენ ყოველ ღონეს ვხმარობთ, რათა ჩვენი საზღვარი ჩინეთთან მთელ მის სიგრძეზე იყოს მშვიდობის, საბჭოთა და ჩინელი ხალხების კეთილეშობილური თანამშრომლობისა და მეგობრობის საზღვარი. ეს იქნებოდა ორივე ხალხის ძირეული ინტერესების, აზიისა და მთელი მსოფლიოს მშვიდობისა და პროგრესის საქმის ინტერესების შესაბამისი. სწორედ ამიტომ ჩვენი კურსი — ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკასთან ნორმალური ურთიერთობის აღდგენის კურსი მუდმივია და დამოკიდებული არ არის რაღაც კონიუნქტურულ ფაქტორებზე. ჩვენ ვიღებ ვწყდებით და კვლავაც ვიღებ ვწყვეტთ სხვადასხვა დარგში ჩინეთთან თანამშრომლობის განვითარებისათვის, და თუ საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის ურთიერთობის ნორმალიზაციის საქმეში დღემდე ვერ მოხერხდა წინსვლა, ამისათვის პასუხისმგებლობა მთლიანად ეკისრება პეკინს ხელმძღვანელობას, რომელიც საბჭოთა კავშირისადმი მტრობით უერთდება ყველაზე რეაქციულ, იმპერიალისტურ ძალებს და ყველგან ცდილობს ზიანი მიაყენოს სოციალიზმს და მშვიდობას სამყაროს. მაგრამ ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ აღრე თუ გვიან ასეთი მდგომარეობა შეიცვლება, და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა მისი ხალხის ნებით გასვითარდება სოციალისტური ქვეყნების საერთო მწყობრში მშვიდობისა და პროგრესის გზით.

ჩვენს ლენინურ საგარეო პოლიტიკას საქართველო უჭირს მხარს და იზიარებს მთელი საბჭოთა ხალხი. მისი წარმატებების შედეგად ჩვენს ხალხს აქვს შესაძლებლობა მშვიდობიანად იშრომოს, აშენოს კომუნიზმი უფრო ხელშემწყობ საერთაშორისო ვითარებაში. პარტიის ცენტრალური კომიტეტი, საბჭოთა მთავრობა კვლავაც ყოველ ღონეს იხმარენ, რათა საბჭოთა ხალხმა ისარგებლოს მშვიდობიანი ცხოვრებისა და ფართო საერთაშორისო თანამშრომლობის საქმეთით. ჩვენმა ხალხმა ეს უბრალოდ კი არ დაიმსახურა, არამედ ძირად დაუჯდა ამ ჟურნალის მოპოვება.

ძვირფასო ამხანაგებო!

ჩვენი ქვეყნის ხალხთა მეგობრობა და ძმური თანამშრომლობა ჩვენი საბჭოთა სახელმწიფოს ძალისა და ძლიერების დაუშრეტელი წყაროა. ეს არის ერთ-ერთი გადამწყვეტი პირობა ჩვენი გამარჯვებისა კომუნისტური იდეალების განხორციელებისათვის ბრძოლაში, რომელსაც დასაბამი მისცა დიდმა ოქტომბრის სოციალისტურმა რევოლუციამ.

ძმაძე ყირგიზი ხალხის შესანიშნავ ზეიმზე თავიანთი წარმომადგენლები გამოგზავნეს ყველა მოკავშირე რესპუბლიკამ, ჩვენი სამშობლოს დედაქალაქმა მოსკოვმა, ქალაქმა ლენინგრადმა. ძმაებთან ერთად აქ არიან ნი ყირგიზეთის ავტონომიური რესპუბლიკა, ბაშკირეთის ავტონომიური რესპუბლიკა, ტატარეთის ავტონომიური რესპუბლიკა, ჩეჩნ-ინგუშეთის ავტონომიური რესპუბლიკა, ტუვინეთის ავტონომიური რესპუბლიკა, ადიგეველი ავტონომიური ოლქი, ყარაჩაი-ჩერქეზეთის ავტონომიური ოლქი, ებრაული ავტონომიური ოლქი, ალტაი, ყაზახეთი, ბაშკირეთი, ბელორუსია, ბალტიისპირეთის ქვეყნები, ბულგარეთი, ვენგრია, ვიეტნამი, გერმანეთის დემოკრატიული რესპუბლიკა, ინდოეთი, ინდონეზია, ირანი, ირლანდია, ისლანდია, ესპანეთი, იტალია, კანადა, კუბა, ლაოსი, ლიბანი, ლიბია, ლუქსემბურგი, მონღოლეთის სახალხო რესპუბლიკა, ნეპალი, ნიგერია, ნორვეგია, პალესტინის განთავისუფლების ორგანიზაციის ეროვნული საბჭო, პერუ, პოლონეთი, რუმინეთი, სომალი, სუდანი, ტანზანია, ფინეთი, ფრანგეთი, ჩეხოსლოვაკია, ჩილე, ჩინეთი, ეგვიპტე, ეთიოპია, ეკვადორი, ეკონომიკური ორგანიზაციები: ევროპის ეკონომიკური ბაზრის ორგანიზაციები, ევროპის ეკონომიკური ურთიერთდახმარების ორგანიზაციები, ევროპის ეკონომიკური ინტეგრაციის

საქართველოს ფეხბურთი

ბარათი საფრანგეთიდან

ცხაკაია. (საკ. კორ.). დიდ სამამულო ომში ებრძოდა ადგილობრივი მკვიდრი, მეჯრინავი-ინსტრუქტორი გალატონ ფიფია. იგი მონაწილეობდა ადრეული ფრანგ პატრიოტთა საავიაციო პოლკის „ნორმანდია-ნიმანის“ შემადგენლობის გადამზადებაში, რომლის მიზანი იყო მათთვის ახალი საბჭოთა მოიერიში თვითმფრინავების გაცნობა, შესწავლა. — გადაიჭუხეს ომის მრისხანე წლებმა. დიდი ხანი გავიდა, მაგრამ დაუვიწყარია ბრძოლებში ნაწრთობი მეგობრობა. და აი რამდენიმე ხნის წინათ ქართველმა მეჯრინავმა გ. ფიფიამ თავის ფრანგ მებრძოლ მეგობარს რ. ტურტილიეს ლამაზი სუვენირი—საქართველოს ბუნების ამსახველი ფოტოალბომი გიუგზავნა.

პასუხმა არ დააყოვნა: „მეჯრინავ ინსტრუქტორს გალატონ ალექსეს-ძე ფიფიას. პატივცემულო მეგობარო, გმადლობთ 1942-1943 წლებში ქ. ლანდოს ტერიტორიაზე ჩვენი ერთობლივი ფრენების კეთილად მოგონებისათვის, ადრეული სუვენირისათვის, რომელიც მზიერ საქართველოს ასახავს.

ჩემს მეხსიერებაში წარუშლელია მოგონებები საბჭოთა ავიატორებზე, რომლებთანაც მიხდებოდა შეხვედრა. მიიღეთ კეთილი სურვილები, გისურვებთ ჯანმრთელობას, ბედნიერებას, წარმატებებს.

ესსადრილია „ნორმანდია-ნიმანის“ ფრანგი ტექნიკოს-ავიატორი ო�ეტ ტურტილიე“.

ორპირის ჩაი—საზღვარგარეთ

ტფილისი. (საკ. კორ.). ორპირის ჩაის ფაბრიკამ ამ დღეებში სამშობლოს უპატაკა საექსპორტო ჩაის დამზადების წლეულდელი წლის სახელმწიფო დავალების შესრულება. საერთაშორისო ბაზარზე უკვე გაიზავნა 74 ტონა პირველი ხარისხის ჩაი.

ორპირული ჩაი მიიღეს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის, უნგრეთის და კუბის მშრომელებმა.

პოლონელთა კონცერტებზე

სოხუმი. აქ გასტროლებს მართავს ქალაქ ლოძის სახელმწიფო ფილარმონიის სიმფონიური ორკესტრი.

პირველ კონცერტს სოხუმში ორკესტრს დირიჟორობდა ჰენრიკ ჩიჟი, რომელიც პოლონეთის ფარგლებს გარეთაც არის ცნობილი. იგი გამოსულა ლონდონში, პარიზში, მოსკოვში, სტოკჰოლმში, რომსა და მსოფლიოს სხვა დიდ ქალაქებში.

კონცერტის პროგრამაში იყო ცეზარ ფრანკის სიმფონია რე-მინორი და დიმიტრი შოსტაკოვიჩის მეექვსე სიმფონია, რომლებიც იშვიათად სრულდება. ორკესტრმა, რომელსაც მეუხარე ტაშით შეხვდნენ დამსწრენი, პროგრამის გარეშე შესასრულა ჰენრიკ ჩიჟის „ეტიუდი ორკესტრისათვის“, როშესასა სიმღერა კაროლ შიმანოვსკის ოპერიდან „მეფე როგერი“ და მაზურკა მონიუშკის ოპერიდან „ჰალკა“.

მეორე დღეს ორკესტრს დირიჟორობდა ზდისლავ შოსტაკი, პოლონეთის კულტურის დამსაბურებელი მოღვაწე, ქალაქ ლოძის პრიზის ლაურეატი.

კონცერტის შემდეგ ჰენრიკ ჩიჟმა საქინფორმის კორესპონდენტთან საუბარში თქვა:

— ჩვენ სოხუმში, ძველ კოლხეთში ჩამოვედით მითოლოგიურ არგონავტთა ნაკვალევზე იმ იმედით, რომ აქ მეგობრობისა და სტუმართმოყვარეობის ოქროს საწმისს ვიპოვიდით. მოხარული ვართ, რომ ვიპოვეთ ეს ოქროს საწმისი. მოხარული ვართ გაგაცნოთ თქვენ, აფაზთ მეგობრებო, ჩვენი ხელოვნება.

ᲕᲐᲘ-ᲓᲐᲛᲪᲕᲔᲚᲔᲑᲘ ᲢᲣᲠᲘᲡᲢᲘᲡ ᲜᲘᲦᲑᲘᲗ

სულეგზე მონადირენი

ᲝᲠᲘ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲐ ჩამოვიდა ჩვენს ქვეყანაში ტურისტად. თავისთავად ეს ფაქტი არაფრით არ არის განსაკუთრებით საგულისხმო — ყოველწლიურად მარტო ჩვენს რესპუბლიკაში ათასობით საზღვარგარეთელი სტუმარი ჩამოდის. მათ შორის ტურისტები ამერიკის შეერთებული ტატეებიდანაც ჩამოდიან. აი, ჯეფერსი და ჯოელ მაიკლზი, ეთნიკული ყარაჩაშვილის ამერიკელები, ფარული შესაძლებლობა ძალიან გასცხობოდნენ საბჭოთა საქართველოს ცხოვრებას, მის კულტურას, ყარაფატებსა და ძიღწვებს.

მათთვე თქმითა, როგორც ღრმად რელიგიურ ადამიანებს, — ჯოელ მაიკლზმა თავი ებორკის ებრაული რელიგიური უნივერსიტეტის სტუდენტად ვა-ასაღა — მან გასაკვირვებლად ინტერესებდათ ებორკელ ებრაელთა მდგომარეობა, იყვნენ თბილისის, სოხუმისა და ბათუმის სინაგოგებში. მეორე რა, რასაკვირველია, არც ანას გასუცვიფრებელათ — სარწმუნოებისა და კულტის შესრულების თავისუფლება ჩვენში კანონით არის გარანტირებული. სხვა რამემ განგვაცვიფრა — ახალგაზრდა ტურისტების უცნაურმა საქციელმა, რომლებიც დაყენებით ეძებდნენ... საბჭოთა ხელისუფლებით უკმაყოფილო ადამიანებს.

ტენდენციურად შერჩეული „სუვენირები“ და ლიტერატურა, რომლებსაც ჯეფერი და მაიკლი გულუხვად „ურიგებდნენ“ თავიანთ ახალ ნაცნობებსა და შემთხვევით შეხვედრილ საბჭოთა მოქალაქეებს, საეჭვოდ აღარ ხდიდა მათი მოგზაურობის ნამდვილ მიზანს.

სიონისტური სამკერდე ნიშნები, ემბლემები, „სამახსოვრო სანქრები“, მაგალითად, სანთებლები, რომლებიც ისრაელთან ბმაზს ასრულებენ, საზღვარგარეთის გზეებიდან ამოკრილი ამ ებრაელთა ფოტოსურათები, რომლებიც სსრ კავშირში მსჯავრდადებული არიან სხვადასხვა სიასლისსამართლებრივი დანაშაულისათვის, და ბოლოს, ერეკეული ლიტერატურა ინგლისურად, ებრაულად და რუსულად — უმთავრესად მსოფლიო სიონისტური ორგანიზაციის გამოცემები, — ყოველივე ეს ახალმოვლენილ „ებილეგრიმთა“ ძირითადად ამოცანას ემსახურებოდა: რაც შეიძლება მეტი ებრაული ეროვნების საბჭოთა მოქალაქისათვის გაეწიათ აგიტაცია და გამოეთქვეინებინათ ისრაელი ფასესის სურვილი.

წინასწარ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ აირა ჯეფერსმა და ჯოელ მაიკლზმა ფიასკო განიცადეს ამ თავიანთი საძრახის მისაზანი. და ეს სრულიადაც არ მომხდარა მათი საკუთარი მიზეზით.

თვით მორწმუნეებმა აღშფოთებულმა განაცხადეს მაიკლზისა და ჯეფერის მიერ ბათუმის სინაგოგაში „შემთხვევით“ დაგიწყებული ჩანთის ამბავი, ჩანთისა, რომელშიც ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და ისრაელში გამოცემული ანტისაბჭოური ლიტერატურა აღმოჩნდა.

სოხუმელმა მცხოვრებლებმა ვ. კაპანაძემ და ბ. ზონნიამ მტკიცედ მოაშორეს მაიკლზი, რომელსაც სურდა შეეჩეჩებინა მათთვის საკმაოდ ცხობილი ფუჭი უსუსური სპეკულაციური ფიქრები ებრაელ ეროვნებაზე, ებრაელ „ებილეგრიმთა“ ეროვნულ ლეგენდებზე. „ჩვენ ებრაელ ეროვნებას ყოველ ფეხის ნაბიჯზე ვხედავთ ჩვენ ყოველ ნაბიჯზე ვხედავთ, — ამბობენ ეროვნული ინტერესებისათვის ებრაელ ეროვნებას ... ებრაელ ეროვნებას ... ებრაელ ეროვნებას“. ... „ებრაელ ეროვნებას“ ... „ებრაელ ეროვნებას“ ... „ებრაელ ეროვნებას“